

UZASADNIENIE

Powód S. S. wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej I. S. ustalonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 27 listopada 2014 roku w sprawie III RC 210/14.

W uzasadnieniu podniósł, że od daty wydania orzeczenia jego sytuacja materialna i zdrowotna uległa pogorszeniu i nie jest już w stanie płacić alimentów na żonę, która znajduje się w znacznie lepszej kondycji finansowej.

W odpowiedzi na pozew pozwana I. S. wniosła o oddalenie powództwa. Zarzuciła, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nie doszło do zmiany stosunków, która uzasadniałaby wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. S. i S. S. pozostają w związku małżeńskim od dnia 27 kwietnia 1991 roku. Z małżeństwa posiadają troje dzieci: pełnoletnich D. i A. oraz małoletniego M..

Wzajemne pożycie stron nie układało się dobrze, pozwany nadużywał alkoholu i przez 5 lat odbywał karę pozbawienia wolności za spowodowanie wypadku drogowego.

Strony od maja 2013 roku pozostają w faktycznej separacji.

Dnia 18 lipca 2013 roku powód i pozwana zawarli majątkową umowę małżeńską o ustanowieniu rozdzielności majątkowej oraz dokonali nieformalnego podziału majątku.

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Mrągowie, w sprawie III RC 210/14 zasądził od S. S. alimenty na rzecz małoletniego M. S. w kwocie po 600 zł miesięcznie oraz na rzecz I. S. w kwocie po 200 zł miesięcznie.

Powód wówczas nie pracował, żył z pieniędzy pozostałych po sprzedaży gospodarstwa rolnego, za które otrzymał 400 000 złotych, z czego 130 000 złotych przeznaczył dla żony. Opłacał składki w KRUS. Mieszkał w mieszkaniu w K., które kupił za 40 000 złotych. Posiadał oszczędności w wysokości 210 000 złotych. Miał samochód marki S. (...) rocznik 2009. Przekazał dla syna D. 10 000 złotych na zakup samochodu, dla drugiego syna kupił mieszkanie. Nieregularnie przekazywał dla małoletniego M. kwoty po około 500 złotych.

Pozwana mieszkała wraz z małoletnim synem M. w mieszkaniu w M. o pow. 33 metrów kwadratowych, które kupiła w 2013 roku za 80 000 złotych, z pieniędzy otrzymanych po podziale majątku. Czynnosc za mieszkanie wynosił 140 złotych miesięcznie, opłaty za gaz - 250 złotych miesięcznie, prąd - 70 - 90 złotych miesięcznie, telefony - 30 - 60 złotych miesięcznie, telewizja 60 złotych miesięcznie.

Oprócz tego przeznaczała na utrzymanie małoletniego kwoty około 1000 zł miesięcznie.

Pozwana nie pracowała, nie była zarejestrowana jako bezrobotna, opłacała składki w KRUS. W 2014 roku przez 6 tygodni okazjonalnie pracowała w Niemczech, gdzie zarobiła 4200 złotych. Nie miała oszczędności, posiadała zadłużenie na karcie debetowej, zapożyczyła się też u koleżanki.

Pozwana miała przewlekłe problemy z kręgosłupem, cierpiała również na naczyniowe bóle i zawroty głowy. Na leki przeznaczała około 150 złotych miesięcznie.

(dowód: akta III RC 210/14 SR w Mrągowie)

Przez kilka miesięcy po wydaniu wyroku w sprawie III RC 210/14 powód zamieszkał z pozwaną, ale na skutek nieporozumień wyprowadził się i nadal mieszka w swoim mieszkaniu w K.. Czynnosc wynosi 50 zł miesięcznie, energia

- 80 zł miesięcznie, telewizja - 40 zł, woda - 20 zł, telefon - 45 zł. Opłaca składki KRUS w wysokości 370 zł na kwartał. Przez krótki okres był zatrudniony w firmie (...) sp. j. w M.. Obecnie nie pracuje, utrzymuje się z oszczędności po sprzedaży gospodarstwa rolnego. W 2015 roku kupił nieruchomość rolną o pow. około 1 ha. Płaci zasądzone alimenty. Nie ma żadnych pożyczek, rat i kredytów. Nie jest na stałe z nikim związany. Choruje na zwyrodnienie stawów łokciowych i kręgosłupa i musi brać leki. Korzysta z zabiegów fizjoterapii.

Pozwana utrzymuje się z alimentów. Nie jest zarejestrowana jako bezrobotna. Podejmuje prace dorywcze. Od grudnia 2014 roku do kwietnia 2015 roku pracowała w sklepie monopolowym w M.. Koszty utrzymania mieszkania wynoszą: czynsz - 150 zł miesięcznie, energia - 100, 150 zł miesięcznie, gaz - 230,250 zł miesięcznie. Posiada zadłużenie na karcie debetowej w wysokości około 3050 zł. Nadal leczy się na kręgosłup. Na leki wydaje około 80- 150 zł miesięcznie. Ma na utrzymaniu syna M., który uczy się w technikum w E..

(dowód: zeznania powoda k. 31-32, zeznania pozwanej k. 32-33, zaświadczenia: lekarskie k. 26-30, ze szkoły k. 30, z PUP k. 25)

Ustaień powyższych dokonano na podstawie powołanych dowodów, których prawdziwość nie budzi zastrzeżeń i nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 27 KRO oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Obowiązek dostarczania środków utrzymania wyrażony w art. 27 KRO jest aktualny także wtedy, gdy małżonkowie żyją w faktycznej separacji, a tylko jeden małżonek pozostaje z dziećmi w gospodarstwie domowym (zob. Uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 roku, III CZP 91/86).

Natomiast art. 138 KRO stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Obowiązek alimentacyjny wygasa wtedy, gdy uprawniony uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania. Następuje to również w sytuacji, gdy zobowiązany do alimentacji na skutek zdarzeń losowych utraci całkowicie możliwość osiągnięcia jakichkolwiek dochodów. Przy czym okoliczność, że małżonek pozostający w separacji faktycznej jest zdolny do pracy zarobkowej i bądź pracuje, bądź ma możliwość taką pracę uzyskać, sama przez się nie pozbawia go roszczenia do współmałżonka na podstawie art. 27 KRO o zaspokojenie swych potrzeb w zakresie odpowiadającym zasadzie równej stopy życiowej małżonków (zob. Uchwała SN z dnia 13 października 1976 roku, III CZP 49/76).

Rozstrzygnięcie o żądaniu powoda wymagało zatem zbadania, czy doszło do zmiany stosunków u uprawnionej I. S. oraz u zobowiązanego S. S. uzasadniającej orzeczenie o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego.

W analizowanej sprawie, w opinii Sądu po żadnej ze stron nie zachodzą przesłanki opisane powyżej. Zarówno sytuacja zdrowotna, jak i możliwości zarobkowe oraz sytuacja materialna powoda jaki i sytuacja materialna pozwanej oraz jej możliwości zarobkowe pozostają co do zasady analogiczne do tych, które istniały w chwili orzekania obowiązku alimentacyjnego powoda.

Pozwana, podobnie jak w chwili orzekania o przysługującym jej obowiązkowi alimentacyjnym, nie pracuje, utrzymuje się z alimentów i podejmuje jedynie prace dorywcze. Poności opłaty związane z mieszkaniem oraz wyżywieniem. Ma na utrzymaniu syna. Nie zmienił się również jej stan zdrowia. Nadal ma problemy z kręgosłupem. Posiada zadłużenie.

Sytuacja powoda od czasu orzekania w przedmiocie alimentów w 2014 roku również nie uległa zasadniczym zmianom. S. S. nadal nie pracuje i utrzymuje się z oszczędności, które pozostały po sprzedaży gospodarstwa. Jednak w 2015 roku kupił nieruchomość rolną, nie ma żadnych pożyczek i kredytów, tak więc jego kondycja finansowa nie jest taka zła, jak zostało to przedstawione w sprawie.

Powód obecnie zaczął leczyć się z powodu zwyrodnienia kręgosłupa i stawów lecz stan zdrowia powoda - podobnie jak większość pozostałych okoliczności podnoszonych w pozwie - była uwzględniona przez Sąd już w dacie poprzedniego orzekania w zakresie alimentów i nie może być uznana za zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 KRO.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, że aktualna sytuacja pozwanej wymaga w dalszym ciągu alimentowania przez powoda. Również ocena sytuacji finansowej i zdrowotnej powoda nie pozwala na przyjęcie, że nie powinien on płacić żadnych alimentów. W okolicznościach niniejszej sprawy nie zaszły zmiany o których mowa w art. 138 KRO, które winny skutkować orzeczeniem wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda S. S. względem pozwanej I. S.. Tym samym Sąd oddalił powództwo.